JAMINAN DAN MELEPASKAN ORANG YANG DITANGKAP

ASP Zulkiply Bin Yazam
MPDRM
KKB

Objektif Syarahan

1. Menjelaskan konsep dan peruntukan undang-undang berkaitan jaminan dan melepaskan orang yang ditangkap.

Skop Syarahan

1. Pendahuluan
2. Kuasa Melepaskan Orang Yang Di Tangkap
3. Konsep Jaminan
4. Peruntukan undang-undang berkaitan Jaminan
5. Case Law berkaitan jaminan
6. Kesimpulan

Pendahuluan

1. Apakah kes Jaminan?Apakah Kes yang tak boleh dijamin?Kalau kes boleh jamin boleh tak saspek mohon jamin?
2. Macam mana kita hendak tahu samada sesuatu kes itu boleh jamin atau tidak?
3. Apakah peruntukkan undang-undang yang berkaitan dengan jaminan?Sekiranya saspek mohon jaminan,bagaimana?

Peruntukan Undang-Undang(sek.29 KTJ)

29. Melepaskan orang yang telah ditangkap.

Mana-mana jua orang yang telah ditangkap oleh pegawai polis tidak boleh dilepaskan kecuali dengan bon diri sendiri,atau dijamin oleh orang lain, atau dengan perintah bertulis daripada Majistret atau daripada pegawai polis berpangkat tidak rendah daripada Inspektor.

Definisi Jamin(Bail)

Is a security required by the state and given by the accused to insure that the accused appears before the proper court at the scheduled time and place to answer the charges brought against him.

Peruntukan Undang-Undang(sek.29 KTJ)

29. Melepaskan orang yang telah ditangkap.

Mana-mana jua orang yang telah ditangkap oleh pegawai polis tidak boleh dilepaskan kecuali dengan bon diri sendiri,atau dijamin oleh orang lain, atau dengan perintah bertulis daripada Majistret atau daripada pegawai polis berpangkat tidak rendah daripada Inspektor.

Tujuan Jamin

1. Untuk menentukan oyds/saspek/tertuduh hadir di mahkamah pada masa dan tarikh yang dinyatakan dalam borang jamin.
2. Menghalang pembebasan tertuduh yang mungkin merbahayakan masyarakat atau hakim mungkin tidak mahu bebaskan.

CARTA ALIRAN PROSES TANGKAPAN KE TAHANAN REMAN

Tangkap

- s.23 KTJ
- s.15 KTJ
- s.37C Akta Alam Sekitar

Lepas/Jamin

- s.29 KTJ
- s.387 KTJ
- s.388 KTJ
- i.Suhaimi Mohd Yusof v PP[2006]1 CLJ 185.

Buat Reman

- s.117KTJ
- i.In Re Mohamad Ezam Mohd Nor[2002]5 CLJ 156.

Kesalahan Boleh Jamin Dan Tidak Boleh Jamin

1. "Kesalahan yang boleh dijamin" ertinya sesuatu kesalahan yang ditunjukkan sebagai kesalahan yang boleh dijamin di dalam Jadual Pertama Kanun Tatacara Jenayah atau yang boleh dijamin oleh mana-mana juga undang-undang lain yang sedang berkuatkuasa

2. "kesalahan yang tidak boleh dijamin" bermakna mana-mana kesalahan lain.

Peruntukan Undang-Undang Berkaitan Jaminan

BIL	PERUNTUKKAN UNDANG-UNDANG	CATATAN
1	SEK.387 KANUN TATACARA JENAYAH	i.BERHAK DIBERI JAMIN JIKA BERSEDIA UNTUK DIBERI JAMIN.(AS OF RIGHT) ii.BILA BOLEH BERI JAMIN?-BOLEH DIBERI SEMASA DALAM JAGAAN PEHAK YANG MENANGKAP ATAU SEMASA DALAM PERBICARAAN iii.KUASA MEMBERI JAMIN-KPB ATAU KOPERAL ATAU MAHKAMAH.
2	SEK.388 KANUN TATACARA JENAYAH	KESALAHAN TIDAK BOLEH JAMIN-i.KUASA BUDIBICARA MAHKAMAH. ii.BILA BOLEH BERI JAMIN?-BOLEH DIBERI SEMASA DALAM JAGAAN PEHAK YANG MENANGKAP ATAU SEMASA DALAM PERBICARAAN iii.KUASA MEMBERI JAMIN-KPD ATAU MAHKAMAH DGN ALASAN:UMUR,MENGANDUNG

Peruntukan Undang-undang Berkaitan Jaminan

387. Bila seseorang boleh dilepaskan dengan jaminan.

(1) Apabila mana-mana orang selain dari orang yang dituduh dengan kesalahan yang tidak boleh dijamin ditangkap atau ditahan tanpa waran oleh seseorang pegawai polis atau yang hadir atau dibawa ke hadapan Mahkamah dan pada bila-bila masa sama ada dalam jagaan pegawai itu atau dalam mana-mana peringkat perbicaraan Mahkamah itu, ia bersedia memberi jamin, maka orang itu hendaklah dilepaskan dengan jaminan oleh mana-mana Ketua Balai Polis atau oleh mana-mana pegawai polis yang pangkatnya tidak rendah daripada Koperal atau oleh Mahkamah itu.

(2) Pegawai polis ataupun Mahkamah itu jika ia fikirkan patut, boleh sebagai ganti mengambil jaminan daripada orang itu, melepaskannya dengan mengenakan bon tanpa penjamin supaya hadir seperti yang disyaratkan.

388. Bila orang yang dituduh dengan kesalahan yang tidak boleh dijamin boleh dilepaskan dengan jaminan.

(1) Apabila mana-mana orang dituduh di atas mana-mana kesalahan yang tidak boleh dijamin telah ditangkap atau ditahan tanpa waran oleh pegawai polis atau hadir atau dibawa ke hadapan Mahkamah, dia boleh dilepaskan dengan jaminan oleh Ketua

Polis Daerah atau oleh Mahkamah itu, tetapi tidak dilepaskansedemikian jika ada alasan yang cukup untuk mempercayai bersalah terhadap kesalahan yang boleh dihukum dengan hukuman mati atau penjara seumur hidup:

Dengan syarat Mahkamah itu boleh mengarahkan mana-mana juga orang yang berumur di bawah enam be1as tahun atau manamana orang perempuan atau orang **sakit atau orang lumpuh yang dituduh dengan kesalahan itu dilepaskan dengan jarninan.**

(2) Jika pegawai atau Mahkamah itu berpendapat di manamana peringkat penyiasatan, siasatan atau perbicaraan, mengikut mana-mana satu, bahawa tiada alasan yang cukup bagi mempercayai yang tertuduh telah melakukan kesalahan yang tidak boleh dijamin, tetapi ada alasan yang cukup untuk menjalankan siasatan selanjutnya terhadap kesalahannya, sementara menantikan siasatan itu, tertuduh itu bolehlah dilepaskan dengan jaminan, atau mengikut budi bicara pegawai atau Mahkamah itu bolehlah ia menyempurnakan bon tanpa penjamin supaya ia hadir seperti yang diperuntukkan selepas itu

(3) Pegawai atau Mahkamah yang melepaskan mana-mana orang dengan jaminan di bawah subseksyen (i) atau (ii) hendaklah merekodkan secara bertulis sebab-sebab ia berbuat de terhadap tertuduh di atas kesalahan yang tidak boleh dijamin dan sebelum disampaikan penghakiman jika Mahkamah berpendapat ada alasan-alasan yang munasabah untuk mempercayai tertuduh itu tidak bersalah di atas kesalahan itu, maka hendaklah ia melepaskan tertuduh itu, jika ia dalam tahanan, setelah ia menyempurnakan bon tanpa penjamin untuk hadir mendengar penghakiman yang akan diberi

(4) Jika pada bila-bila masajuga selepas tamatnya perbicaraan terhadap tertuduh di atas kesalahan yang tidak boleh dijamin dan sebelum disampaikan penghakiman jika Mahkamah berpendapat ada alasan-alasan yang munasabah untuk mempercayai tertuduh itu tidak bersalah di atas kesalahan itu, maka hendaklah ia melepaskan tertuduh itu, jika ia dalam tahanan, setelah ia menyempurnakan bon tanpa penjamin untuk hadir mendengar penghakiman yang akan diberi

(5) Mana-mana Mahkamah yang melepaskan pesalah mengikut Kanun in, bolehlah menyebabkan orang itu ditangkap semula pada mana-mana peringkat perbicaraan di bawah Kanun ini dan mengkomitkannya ke dalam jagaan

1.s.389KTJ.Nilai Bon

Tiap-tiap bon yang dikenakan dibawah Bab ini hendaklah ditetapkan dengan menimbangkan hal keadaan kes itu setakat mana yang mencukupi mendapat orang yang ditangkap itu hadir,tetapi tidak boleh berlebih-lebihan,dan seorang Hakim bolehlah,dalam mana-mana perkara,sama ada sesuatu rujukan atas sabitan ataupun tidak,mengarahkan supaya mana-mana orang diberikan jaminan yang dikehendaki oleh pegawai polis atau Mahkamah itu dikurangkan atau ditambahkan.

2.s.390KTJ.Bon hendaklah dikenakan.

(1)Sebelum mana-mana orang dilepaskan dengan jaminan,atau dilepaskan dengan bon diri sendiri,sesuatu bon bagi jumlah wang sebagaimana yang pegawai polis atau Mahkamah,mengikut mana-mana satu difikirkan patut,hendaklah dikenakan ke atas orang itu,dan apabila ia dilepaskan dengan jaminan dengan seorang penjamin ataupun lebih,hendaklah dengan bersyarat orang itu hadir pada masa dan tempat seperti yang disebutkan dalam bon itu,dan hendaklah terus hadir sehingga dapat arahan yang lain daripada pegawai polis atau Mahkamah itu,mengikut mana-mana satu.

(2)Jika kes itu berkehendakkan maka bon itu hendaklah juga mengenakan supaya orang yang dilepaskan dengan jaminan itu hadir apabila dipanggil oleh Mahkamah Tinggi atau Mahkamah lain untuk menjawab tuduhan itu.

3.s.393KTJ.Penjamin-penjamin boleh memohon dilepaskan daripada bon.

(1)Semua atau mana-mana juga penjamin untuk kehadiran seseorang yang dilepaskan dengan jaminan pada bila-bila masa juga pun boleh memohon kepada Majistret supaya melepaskan dirinya daripada menjadi sebagai penjamin sama ada semua sekali ataupun setakat mana yang mengenai permohonan itu.

(2)Bila permintaan dibuat,Majistret hendaklah mengeluarkan waran tangkap supaya mengarahkan orang yang dilepaskan itu dibawa ke hadapannya.

Case Law Berkaitan Jaminan

1.PP v Dato Balwant Singh[2002]4 MLJ 155

Held(HC KL):

1.As the accused had just been produced in court pursuant to a warrant and the trial proper had yet to commence,the applicable provision was s.388(1)CPC.The general principle underlying the section is that bail may be granted at the discretion of the court in non-bailable offences.A qualification has been made in the cases of offences punishable with death and life imprisonment whereby bail shall not be granted if there appears reasonable grounds for believing that the accused is guilty of such offences.It follows that where there are no reasonable grounds bail can be granted in such cases at the discretion of the court.

2. The restriction imposed in s.388(1)CPC does not apply to the instances enumerated in the proviso thereto,where an application for bail is made in a case punishable with,inter alia,death,the court must first determine whether the proviso is applicable.If it is,the ensuing matter for determination is whether the court should grant bail in the exercise of its discretion.

3. The medical report of the accused revealed that he was exposed to various complications arising from his current medical disabilities.His various medical ailments weighed with his advanced age rendered him weak,feeble and physically unsound.The report was not challenged by the prosecution.The prosecution's submission on the availability of medical facilities in the prison to treat the accused was not a relevant factor in determination on his health.In the circumstances,the accused was a sick and infirm person within the meaning of the provisio to s.388(1) CPC.He was

Therefore not affected by the section and was satisfied to be enlarged on bail at the discretion of the court.

Faktor -faktor Makhamah Menolak Jaminan

2.PP v Wee Swee Siang [1948] MLJ 114,mahkamah menetapkan faktor-faktor berikut:-

1.Whether there was or was not reasonable ground for believing the accused guilty of the offence.

2.The nature and gravity of the offence charged.

3.The severity and degree of punishment that might follow.

4.The danger of the accused absconding if released on bail.

5.His character,means and standing.

6.The danger of the offence being continued or repeated.

7.The danger of the witness being tampered with.

8.Opportunity to the accused to prepare defence.The fact that the combination of a counsel with a client in detention is likely to be less offensive than that of the counsel with the client at liberty must be taken into consideration by the court.

9.The long period of detention of the accused and probability of further period of delay.

In Che Su Bte Daud v PP[1978] 2 MLJ 162,Gunn Chit Tuan J admitted that the above list is not exhaustive.Thus he added another factor that must also be taken into account by the court which is,the sex of the accused and his/her state of health.

In Yusof Bin Muhammed v PP [1995] 3 MLJ 66,Malik Ishak J,added the larger interest of the public and country as a whole to the said list

Besides the court,the police also have the power to grant bail.Bail by the police is available at the first stage in criminal proceeding,or in other words,at a stage prior to the accused's first appearance in court.

3.Suhaimi Mohd Yusof v PP[2006] 1 CLJ 185

Fakta Kes:

Perayu ditangkap pada 22/10/2005,9.40Pm dibawah Akta Kastam 1967.Pada hari Isnin berikutnya dibawa ke hadapan Kunak District Officer untuk ditahan remand selama empat belas(14)hari oleh Polis.Semasa memohon remand, Polis telah mengemukakan tiga(3)muka surat lapuran polis.

Pegawai Daerah Kunak telah meluluskan permohonan remand tanpa memberi alasan-alasan penahanan;hanya menyatakan nama pemohon,jenis kesalahan dan tempoh remand dalam buku arahan remand.

Pada 28/10/05,peguam pemohon telah menulis ke Mahkamah Tinggi Tawau agar semakan semula dibuat keatas arahan remand pegawai daerah kunak.Apabila pendengaran penyemakan semula bersidang pada 2/11/05 TPR memaklumkan saspek telah dibebaskan dengan jaminan.

Isu:

Samada Practice Directions Chief Justice 2003 berkaitan Remand ada 'Force of Law'.

COURT FINDING:

The 2003 Remand Directions themselves do not refer to any provision of law. Apart from r.110 Rules of Federal Court 1995,I cannot find any other provision of law which may permit the Chief Justice to issue practice directions.

COURT VIEW:

Accordingly I am of the view that the 2003 Remand Directions were not issued pursuant to any provision of law.This reinforces my view that the then Chief Justice issued them as guidelines to the District Officers sitting as Second Class Majistrates and never intended to have the force of law.I come to the same conclusions and that is the 2003 Remand Directions do not have the force of law.

BASED ON THE ABOVE REASONS,I HOLD THAT THE KUNAK DISTRICT OFFICER SITTING AS A SECOND CLASS MAJISTRETS HAD THE POWER TO ORDER REMANDS IN EXCESS OF THREE DAYS.

IN THE PRESENT CASE,THE KUNAK DISTRICT OFFICER GAVE NO REASONS WHATSOEVER FOR THE REMAND,WHICH SHOWS THAT HE DID NOT EXERCISE HIS JUDICIAL MIND,WHICH HE WAS REQUIRED IN LAW TO DO SO.THIS BEING THE CASE AND IN EXERCISE OF MY REVISIONARY POWER,I HAVE NO ALTERNATIVE BUT TO AND DO HEREBY SET ASIDE THE KUNAK REMAND ON THE GROUND THAT IT WAS NOT GIVEN ACCORDING TO LAW.

FINALLY LET ME SAY THAT THOUGH I MAY HOLD THE VIEW THAT THE 2003 REMAND DIRECTIONS DO NOT HAVE THE FORCE OF LAW,THEY HOWEVER SHOULD BE FOLLOWED BY ALL ESPECIALLY THE DISTRICT OFFICERS SITTING AS EX OFFICIO MAJISTRET SO THAT,AS CORRECTLY POINTED OUT BY THE LEARNED JUDGE IN THE MOJUNTIN CASE,MAJISTRETS WILL BE ABLE TO MONITER THE PROGRESS OF THE INVESTIGATION AN TO ENSURE THAT JUSTICE IS SERVED ON THE SUSPECTS AS WELL.

HELD:

1.THE 2003 REMAND DIRECTIONS ARE MERELY GUIDELINES FOR THE SECOND CLASS MAJISTRETES TO FOLLOW AND ITS INTENTION WAS TO ENSURE UNIFORMITY OF PRACTICE IN RESPECT OF S.117CPC IN THE COUNTRY.IF PARLIAMENT HAD WANTED TO DIFFERENTIATE THE POWERS OF THE FIRST AND SECOND CLASS MAJISTRETES IN REMAND,THEY WOULD AND COULD HAVE DONE SO VERY EASILY.

2.THE 2003 REMAND DIRECTIONS DO NOT HAVE THE FORCE OF LAW.FOR PRACTICE DIRECTIONS TO HAVE THE FORCE OF LAW THEY MUST BE ISSUED PURSANT TO LEGISLATION.THE 2003 REMAND DIRECTIONS THEMSELVES DO NOT REFER TO ANY PROVISION OF LAW.THE 2003 REMAND DIRECTIONS WERE NOT ISSUED PURSANT TO ANY PROVISION OF LAW.THE CHIEF JUSTICE ISSUED THEM AS GUIDELINES TO THE DISTRICT OFFICERS SITTING AS SECOND CLASS MAJISTRETES AND NEVER INTENDED THEM TO HAVE THE FORCE OF LAW.

3.THE KUNAK DISTRICT OFFICER SITTING AS A SECOND CLASS MAJISTRET HAD THE POWER TO ORDER REMANDS IN EXCESS OF THREE DAYS.BUT THAT DID NOT MEAN THAT KUNAK REMAND WAS PROPER.THE KUNAK DISTRICT OFFICER GAVE NO REASONS FOR HIS REMAND ORDER.HE MERELY RECORDED THE REMAND

4.MAJA ANAK KUS LWN PP[1985] 1 MLJ 311

Fakta Kes:Maja anak Kus merayu pada mahkamah supaya dia diberi jamin kerana kesalahan yang telah dilakukan adalah kesalahan boleh jamin.

Keputusan Mahkamah:Walaupun tidak diragui Maja anak Kus mempunyai hak ke atas jaminan,tetapi hak tersebut tertakluk kepada kuasa yang diberi kepada Majistret oleh sek.117KTJ untuk menahan seseorang yang disyaki sementara menunggu penyiasatan polis selesai.

Kesimpulan

1. Jaminan tidak dinyatakan secara khusus dalam Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974.
2. Kaedah memberi jaminan hendaklah berdasarkan KTJ.
3. Prinsip Umum:Jenayah mesti ada actus reus dan mens rea.
4. Walaupun tiada mens rea sesuatu actus rea adalah jenayah.